

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Narodna se pošilja npravalstvu v tiskarni sv. Cirila, koroška ulica št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vretice, če se natísne enkrat, po 5 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Resimo naše ljudstvo po okolicah mest in trgov!

Naše ljudstvo, kar ga živi blizo mest in trgov, pride po gostem v dotiko z ljudmi v bližnjem mestu ali trgu. Koder so razmere zdrave, tam to ni krivo in je lahko celo dobro za okolico, pa tudi za mesto ali trg, vendar kje so, v tem oziru, pri nas razmere zdrave? Ljudi Bog, po naših mestih in trgih so ljudje blizo vsi za okolico nevarni, nevarni za krščansko življenje, za narodni razvoj, pa tudi za gnotno stanje naših ljudi! Šapa, ki prihaja od todi v okolico, ni zdrava ter raznaša kalice razdanosti, zapravlivosti in nemškutarije todi več, ondi manj, vselej pa več, kakor jih more vdušiti naše, sicer dobro ljudstvo, predno vzaraste ta plevel med pšenico ter zaduši v ljudstvu našem vsak bolji čut za sv. vero in materno besedo.

Ali ni pomoči zoper to plevel? Ne vem, toži nam prijatelj našega lista v Hočah, ne vem, če rečem preveč, da je naše ljudstvo v tem oziru jako na slabem. Ne gledé na gospodarske razmere, ki hirajo pod pritiskom nemškutarskih ali nevednih županov, lahko opazi vsakdo kmalu veliko duševno zapaščenost našega ljudstva. Le poslušajmo jih, kako govoré, celo župani, da kar ušesa boljše! Morda je tak človek poliznil kedaj pri nemški mizi kako drobtinico, ki jo torej pri prvi priliki mora vporabiti, češ, da se pove bolj imenično v nemščini a siromak s tem le priča, da je ubog polovičar, ki ne zna tega, ne onega jezika. Kedaj bode drugače? Pri mladini se naj začne prerobenje; naše učiteljstvo ima priložnost, pokazati se vredno svoje naloge; naj uči deco čiste slovenščine in podpira pouk z lepimi slovenskimi knjigami, katere bi izposojevalo otrokom iz »šolske knjižnice«. In za odrasle! Istina, prepotrebno bi bilo posebno v teh krajih razširiti, kolikor mogoče, vrlo d ušivo sv. Mohorja. Častita duhovščina spravi, če pridobi todi vsaj še jedenkrat toliko u-lov prekristnemu

društvu, ne le vernega duha med svoje župljane, ampak stekne si tudi lepih zaslug za narodno probujenje, zakaj po takih knjigah bode po času ljudstvo postalo do- vzetno za narodne misli. Na drugi strani pa bi se naj po poklicanih možéh za to skrbelo, da tudi v te kraje dohaja večje število slovenskih časnikov, mesto nam sovražnih nemško-liberalnih listov. Če kmetu prigovarja k čemu mož, ki ima po svojem stanu in po svojej zdravej razsodnosti mogočen vpliv na-nj, prijateljski njegovi opomini ne bodo ostali brez dobrega sadú; slovenski kmet pač navadno ne ve pri nas, za kaj se gre prav za prav, zato ga je treba poučiti o njegovih dolžnostih in pravicah. Žalost pa polije človeka, če pride tu pa tam zvečer v kako domačo gostilno! Kmeti in gospodje pri jedni mizi, pa vsi hočejo nemščino! Tukaj bi bilo primerno nastopiti in ne oziraje se ne na levo, ne na desno s prepričevalnimi besedami poučiti kmeta o narodnih naših borbah, ne pa se izgubiti v gostem tabakovem dimu pri kvartah, jednemu ali drugemu brez- značajnežu na ljubo, ki se sramuje svoje matere slovenske, kramljajoč po nemški. Cel, značajan mož ne molči, kjer se žali ali sovraži to, kar on ljubi. Kako pa bi mogel poleg sedeči kmet spoštovati svojo materinsčino, če je »gospodje« nočejo govoriti! Zato na noge, odločilni možje vplivnih stanov, sovražne elemente ven, ven iz uradnij, ven iz šole, ven iz gostilne, kaj dela tujsčina, nam sovražna, na naših fleh?

Beseda o lovski postavi.

(Koniec.)

Poglejmo zdaj še celo stvar od druge strani. Naša občina plačuje na leto okoli 2000 gld. direktnega davka, blizo toliko pa še priklad; skupaj toraj okoli 4000 gld. znosimo kmetje v c. kr. davkarijo. Da je to breme nan težko, pričajo naši žulji in znoj, še bolj pričajo pogosti pohodi eksekutarja, kateri hodi zaostali davek terjati